

sikre Side, og den højtærede Forsvarsminister, der ser ganske galt paa det. Den højtærede Forsvarsminister havde regnet ud, at det var kun nogle faa Tusinde Kroner, det gjaldt om. Det er der nu ikke mange Mennesker, som kunne regne lidt, der tro paa. Jeg har ganske vist set, at et godtroende Regeringsblad er hoppet paa den og har skrevet en Artikel om, at det, de fæle Radikale og Socialdemokrater gøre Vrøvl om, ikke er mere end 30,000 Kr. Dette Blad har virkelig i from Autoritetstro til Forsvarsministeren ment, at selvfølgelig havde han Ret, det var der ikke nogen Tvivl om, og de have ikke gidet kritisere eller se efter, om der var nogen Mening i det Regnestykke, han har stillet op.

Men lad os nu gaa ud fra, at den højtærede Minister har Ret i den Maade, han regner paa; saa komme vi alligevel til at regne med det Forslag, han har forelagt. Jeg vil ikke paastaa, at jeg paa det nøjeste er inde i, hvor mange af de Musikere, vi have for Tiden, der ere pensionsberettigede, altsaa hvor mange pensionsberettigede der bliver afskediget. Jeg tænker mig, at Korporaler og Underkorporaler i alt Fald ikke ere pensionsberettigede, dem, man kalder militære Underbefalingsmænd. Det er jo Underofficerer, man titulerer saadan; saa snart man kommer til Officererne, er der ikke Tale om Underbefalingsmænd; saa er det Befalingsmænd alle sammen, ganske vist staa de ogsaa den ene under den anden, men at kalde dem Underbefalingsmænd, gaar ikke an. Derimod Underofficererne, det er Underbefalingsmænd, og jeg ved, at Forholdet er det, at de have Ret til Pension, naar de have gjort aktiv Tjeneste i 20 Aar efter 18 Aars Alderen. Man vil vist ikke opleve at se ret mange Korporaler og Underkorporaler, der ere pensionsberettigede; Underkorporalerne kunne jo ikke blive det, da de skulle afskediges senest ved 30 Aars Alderen. Men naar man saa regner med Hornblæsere, Overhornblæsere og Stabs-hornblæsere, saa var der efter den gamle Ordning 168 pensionsberettigede Musikere i vore militære Musikkorps, medens den Ordning, der blev gennemført i 1909, efter den Beregning, jeg har udført, havde 48. Der var altsaa 120 at pensionere, og det har den højtærede Forsvarsminister anslaaet til at ville andrage 120,000 Kr., altsaa i Gennemsnit 1,000 Kr. for hver Mand. Lad os saa se, hvorledes den nye Ordning, den højtærede Forsvarsminister har foreslaaet, vil virke, naar vi anvende hans egen

Beregningsmaade paa den. Den gamle Ordning havde 168, medens han vil have 110, han vil altsaa afskedige 58 pensionsberettigede, og de skulle efter hans egen Beregning have 58,000 Kr. i Pension. Det er den Pensionsbyrde, der straks følger med det Forslag, den højtærede Minister har fremsat. Den højtærede Minister har regnet, som om der kun fulgte Pensionsbyrde med det Forslag, der blev gennemført i 1909, og ikke fandtes nogen saadan forbunden med det Forslag, han nu har fremsat. Den gamle Ordning kostede i Henhold til Finansloven for 1910—11 373,275 Kr.; Ordningen af 1909 koster efter Finanslovsforslaget for 1911—12 71,700 Kr., og med den Pensionsbyrde af 120,000 Kr., den højtærede Forsvarsminister angav, bliver det i alt 191,700 Kr. Men det Forslag, som den højtærede Minister har fremsat, vil efter hans egne Udtalelser i Anmærkningerne koste 225,000 Kr. i Lønning plus 58,000 i Pension, tilsammen 283,000 Kr. Det er altsaa en Forskel paa henvend 100,000 Kr. Det var vist ogsaa det Resultat, den ærede Ordfører kom til; han kom til 110,000 Kr. Saa stor bliver Forøgelsen. Det bliver ikke den Forøgelse paa 30,000 Kr., som et godtroende og naivt nordjydsk Regeringsblad er gaaet omkring med i Henhold til de Bemærkninger, den højtærede Forsvarsminister fremsatte, den Gang Forslaget blev indbragt, og deraf vil man jo snart se, at den Beregning, den højtærede Forsvarsminister har anvendt, er gal.

Men ogsaa i en anden Henseende er Maaden, hvorpaa den højtærede Forsvarsminister regner, lige saa gal. Den højtærede Forsvarsminister regner med Pensionerne og tænker ikke paa Lønningerne. Han tænker ikke paa, at jo flere der er lønnet, og jo færre der er pensioneret, desto større bliver Udgiften, medens omvendt, jo færre der faar Lønning, og jo flere der pensioneres, des mindre bliver Udgiften. Det er dog det virkelige Forhold, og dertil kommer, at saa længe Løven kræver fast ansatte Musikere med Lønning, skal den Sum i Lønning udbetales, hvorimod Pensionerne dog tage af, efterhaanden som de Folk, der ere pensionerede, afgaa ved Døden. I saa Henseende kan man derfor heller ikke bruge den Beregning, den højtærede Forsvarsminister har anvendt. Hvis den Beregningsmaade er rigtig, vilde man jo aldrig kunne gaa til at indskrænke Antallet af Embedsmænd; det vilde saa at sige ikke skaffe os nogen Fordel. (Afbrydelse). Nej,